MODE-PRAATJES

1

2

5

6

8

9

De modebladen", zeide onlangs een oude heer, „dat is tenminste iets, dat ik nog met waar genoegen lees. Daarin staan eens eindelijk geen heftige politieke debatten, geen afbrekende oordeelen, geen uitgeplozen oorlogsgruwelen. Niets van alle ellende hier op aarde. Neen. Knusjes en vroolijkjes wordt daarin verteld over al wat mooi is; aldoor wordt daar gekeken naar den zonnigen kant van het leven. Dat babbelt met schalksche overtuiging zoo'n heele aflevering door over het nut van de altijd wisselende mode, over de schoonheid van alle vrouwen, over de belangrijkheid van de kleinste snufjes. Wanneer ik zoo'n groote-menschen prentenboek doorblader, en de fleurige onderschriftjes lees bij de sierlijke poppetjes, dan voel ik mij weer jong worden, dan voel ik in mij weer iets opbloeien van de idealen uit mijn jeugd. Heusch, dan kan ik soms weer heelemaal gelooven, dat alle vrouwen mooi en jong en goed zijn, dat de kindertjes altijd klein en lief blijven, en ook, dat wij mannen de uitverkoren schepselen zijn, die te midden van al dat bekoorlijke gezet werden, alleen om het te bewonderen. Ik houd mij graag op de hoogte van de mode; zou het dan ook niet belachelijk zijn, het belang te ontkennen van iets, dat de grootste helft van de beschaafde wereld zoo intens bezighoudt? Ja, de grootste helft, dat kan ik gerust zeggen, want ten eerste zijn er al meer vrouwen dan mannen, en dan zijn er een Poiret, een Paquin, een Eré, en zooveel anderen, artisten, die het niet beneden hun waardigheid achten, zich geheel aan de mode te wijden. Zouden wij er dan geen belang in mogen stellen?" En de vroolijke, oude heer babbelde door. Hoe aardig was het toch geweest, toen verleden jaar het silhouet zoo plotseling veranderde, en er, inplaats van de sierlijke vrouwengestalten, die in hun eenvoud aan Grieksche sculptuur herinnerden, opeens al die kluchtige poppetjes waren verschenen. Wat een nieuws was er toen te zien geweest, een mensch had geen oogen genoeg om te kijken. Nu was men weliswaar aan de nieuwe lijn gewend, maar verrassingen bleven er altijd nog komen. De meest onverwachte onderdeelen van het toilet heeft nu de Mode voor zich gezet, en is er mee, in een oogenblik van uitgelatenheid, aan 't spelen gegaan. Hadt u ooit gedacht, dat van een kraag op een mantel, een zak op een rok, een hak aan een schoen, zoo onbegrensd veel variaties te bedenken waren? Want den kraag treft men aan in de verschillendste afmetingen en vormen, die men zich denken kan —